

шитѣ очи и до останалитѣ сѣтива, и ние непосредственно го възприемаме. Божествениятъ свѣтъ, обаче, не виждаме, защото сме кжсогледни. Какъ ще видите този свѣтъ, когато даже на единъ километъръ не можете да виждате дребни предмети. За да видите Божествения свѣтъ, трѣбва да бждете далекогледни. Като наблюдаватъ планетитѣ, ученитѣ си служатъ съ далекогледни, съ зрителни трѣби, съ телескопи. А сегашнитѣ философи седатъ на едно мѣсто и само разсждаватъ, сжществува ли Богъ, или не; има ли другъ свѣтъ, освенъ физическия, има ли душа и т. н. Това е гимнастика на ума. Божествениятъ свѣтъ е толкова реаленъ, колкото и физическиятъ. — Отде знаешъ това? — Виждамъ. Ако влѣза въ Божествения свѣтъ съ кучето си, азъ ще видя всичко, което сжществува тамъ; кучето ми нищо нѣма да види и разбере. Ако отида съ него да слушамъ лекция на нѣкой знаменитъ професоръ, азъ ще разбера всичко, а кучето нищо нѣма да разбере. То даже ще се смути отъ присжтствието на много хора и ще започне да лае. Че кучето не вижда и не разбира нѣщата, това не показва, че тѣ не сжществуватъ. Следователно, ако хората не виждатъ Бога и Божествения свѣтъ, това не показва, че тѣ не сжществуватъ. Какъ ще докажете на слѣпия, че слънцето грѣе, че има физически свѣтъ? Той ще пипа, но всички нѣща не могатъ да се пипатъ. Следователно, щомъ хората спорятъ за сжществуването на Бога, това, именно, показва, че Той сжществува. Не можешъ да споришъ за нѣща, които не сжществуватъ. Всѣко нѣщо, за което имашъ каква и да е представа, близка или далечна, то сжществува, то е реално. Има реални нѣща, които сжществуватъ временно, а не вѣчно. Тѣ сж преходни реалности. Напримѣръ, сѣнкитѣ на предметитѣ сж реални само при слънчева или лунна свѣтлина, но не и въ тъмна, мрачна нощъ. Значи, свѣтлината има известно отношение къмъ сѣнкитѣ, защото тѣ сжществуватъ само при нея. Щомъ свѣтлината се губи, и сѣнкитѣ изчезватъ. Каквото е отношението между свѣтлината и сѣнката, такова е отношението между радостта и скръбта. Колкото повече расте скръбта, толкова по-малка е радостта; колкото по-голѣма е радостта, толкова по-малка става скръбта. Това е законъ. Значи, радостта и